

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

MATTHAEVM. Fo. XIX.

ret me turbæ, propterea quod iam triduum perseuerant apud me, & nō habent, quod edāt, & dimittere eos ieiunos nolo, ne deficiant in via. Et dicunt ei discipuli eius, vnde nobis in solitudine panes tam multi, vt saturemus turbam tantā? Et dicit illis Iesus. Quot panes habetis? At illi dicunt. Septē & paucos pisciculos. Et iussit turbas discūbere in terra. Et sumpsit septē panes, ac pisces, & postquā gratias egisset, fregit, deditq; discipulis suis. discipuli vero dederūt turbæ, comederūtq; oēs & saturati sunt, & suffulerunt, quod supererat fragmentorum septem sportulas plenas. At n̄ qui comederant, erant quater mille viri, præter mulieres & pueros. Et dimissis turbis, conscendit nauim, venitq; in fines Magdala.

¶ CAPVT. XVI.

T aggressi pharisæi vna cū Sadducæis tentātes rogabant eum, vt signum e cœlo ostenderet sibi. At ille respondens dixit eis. Cum cœperit esse vespera, dicitis serenitas erit, nam rubet cœlum, & mane, hodie tempestas, rubet enim cœlum tristæ. Hypocritæ, faciem cœli scitis dijudicare, signa vero temporum non potestis? Natio praua, & adultera, signum requirit, & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophetæ. Et relictis illis abiit. Et cum venissent discipuli eius, in vltiorem ripam, per obliuionem non sumpserant panes. Iesus autē dixit illis. Videte & caute a fermēto pharisæorū, ac sadducæorū. At illi reputabāt intra sese dicētes. Panes nō sumpsim⁹

D ij

Quod ubi cognouit Iesus, dixit illis, Quid cogitatis intra uosip-
 sos, o parum fidentes, quod panes nō sumpsistis? Nondū intelli-
 gitis, neq; memoria tenetis, quinq; illos panes, cum hoies essent
 quinquies mille, & quod cophinos sustuleritis? Neq; septē illos
 panes, cū homines essent quater mille, & quot sportas acceperit-
 tis? Qui sit, ut nō intelligatis, me non de pane dixisse uobis illud
 ut caueretis a fermento pharisæorū & sadducæorū? Tunc intel-
 legerunt, quod non iussisset cauere a fermento panis, sed a doctri-
 na pharisæorū, & sadducæorū. Cum uenisset autē Iesus in partes
 Cesareæ eius que cognominat Philippi, interrogauit discipulos
 suos dicens, Quē me dicunt hoies esse filiū illū hois? Illi uero di-
 cebāt. Alij quidē Ioannē Baptistā, alij uero Heliā, alij uero Hie-
 remiā, aut vnū de nūero prophetarū. Dicit illis, At uos, quē me
 dicitis esse? Respōdens autē Simon Petr⁹, dixit, Tu es Christus il-
 le filius dei uiuentis. Et Respondens Iesus dixit illi, beatus es Si-
 mon Bar Iona, quia caro & sanguis non reuelabit tibi, sed pater
 meus qui est in cœlis. At ego uicissim tibi dico, quod tu es Petr⁹
 & super hanc petrā ædificabo meā acclesiā, & portæ inferorum
 nō ualebūt aduersus illā. Et dabo tibi clauēs regni cœlorū, & qc-
 qd solueris in terra, erit solutū in cœlis, & qcquid alligaueris i-
 tra, erit alligatū i cœlis. Tūc edixit discipulis suis, ne cui dicerēt qd ipse
 esset Iesus Chrus. Ex eo tpe, cœpit Iesus indicare discipulis suis,
 quod oporteret ipm abire Hierosolymā, ac mltā pati a seniorib⁹
 & p̄cipib⁹ sacerdotū, & scribis, & occidi, & tertio die resuscitari
 Et cū abduxisset eū Petrus, cœpit illū increpare dicens, Propitius

MATTHAEVM. FO. XX.

et tibi sis domine, nequaquam erit tibi hoc. At ille conuersus dixit Petro, Abi post me satana, obstaculo es mihi, quia non sapis ea quae sunt dei, sed ea quae sunt hominum. Tunc Iesus dixit discipulis suis. Si quis vult post me venire abneget semetipsum, & tollat crucem suam ac sequatur me. Qui enim voluerit animam suam seruare, perdet eam. Rursus qui perdiderit animam suam mea causa, inueniet eam. Quid enim prodest homini, si totum mundum lucratus fuerit, animae vero suae iacturam fecerit? Aut quid dabit homo cuius permutatione redimat animam suam? Futurum est enim, ut filius hominis veniat in gloria patris sui cum angelis suis, & tunc reddet unicuique iuxta facta ipsius. Amen dico vobis, sunt quidam hic stantes, qui non gustabunt mortem, donec viderint filium hominis venientem in regno suo.

¶ CAPVT. XVII.

T post dies sex, assumit Iesus Petrum ac Iacobum & Iohannem fratrem eius, & subducit illos in montem excelsum seorsum, transformatusque est coram illis, & splenduit facies eius sicut sol, Vestimenta autem illius facta sunt alba, sicut lumen. Et ecce conspecti sunt illis Moyses & Helias cum illo colloquentes. Respondens autem Petrus, dixit Iesu. Domine bonum est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula, tibi unum, & Moysi unum, & Heliae unum. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit illos. Et ecce vox e nube quae diceret, Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacitum est, ipsum audite. Et cum haec audissent discipuli, prociderunt in faciem suam, & territi sunt vehementer. Et accedens Iesus tetigit illos dixitque. Surgite & ne timeatis.